

4. У процесі цивілізаційних змін, метою яких є ускладнення змісту, середовища, створення особливого окремого світу — плану дійсності, підприємство спочатку перетворюється на мікроцивілізацію, а надалі наростивши та реалізувавши свій цивілізаційний потенціал, стає культурним лідером.

Бойченко К.С.,

асистент кафедри економіки підприємств, ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», Україна

Boychenko Kateryna

assistant of the economic of enterprises chair of the SHEE «Vadym Hetman Kyiv National Economic University», Ukraine

ПРОЕКЦІЯ СТРАТЕГІЧНИХ НАМІРІВ ПІДПРИЄМСТВА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ РИЗИКІВ

Визначено тісний взаємозв'язок між стратегічними намірами та ризиками підприємства. Запропоновано досягнення стратегічних намірів за допомогою формування стратегічних наборів підприємства на основі відбору стратегій за рівнем ризику.

PROJECTION OF STRATEGIC INTENTS THROUGH THE PRISM ENTERPRISE RISK

Determined a close relationship between strategic intents and enterprise risks. An implementation of strategic intents by forming strategic sets on the basis of selection strategies for risk.

Сучасні умови економічного розвитку ставлять перед керівниками підприємств ряд завдань, вирішення яких лише за допомогою попереднього досвіду не завжди має позитивні результати. Саме тому більшість світових лідерів ринку відмовляється від короткострокового стратегічного планування та прогнозування, управління на основі інтуїції та відчуття, а навпаки робить акцент на розробці стратегій, що забезпечують реалізацію місії та цілей розвитку бізнесу в довгостроковій перспективі з економічно допустимим рівнем ризику та в межах можливостей підприємства, з урахуванням стратегічних намірів.

Хоча економічна категорія «ризик» з'явилась ще за часів Середньовіччя, а «стратегічні наміри» — лише в кінці минулого століття, на сьогоднішній день можна виділити вчених, які приділяють увагу обом поняттям у своїх дослідженнях: Ф. Гуйяр, Дж. Келлі, Г. Хамел, К. Прахалад, А. Томпсон, А. Стрікланд,

Г. Клейнер, Е. Уткін, О. Орчаков, І. Смолін, А. Войнаровський та ін.

Вважаємо, що стратегічні наміри — це бажаний стан підприємства в довгостроковій перспективі, що впливає з місії та підкріплюється амбіціями персоналу, з метою визначення ефективних напрямів діяльності, стратегічних можливостей та етапів розвитку в майбутньому для досягнення кінцевих цілей компанії з мінімальними ризиками як у зовнішньому, так і внутрішньому середовищі її діяльності.

Практика діяльності компаній підтверджує тезу про те, що не існує бізнесу без ризику, враховуючи тісний взаємозв'язок між стратегічними намірами та рівнем ризику (рис. 1).

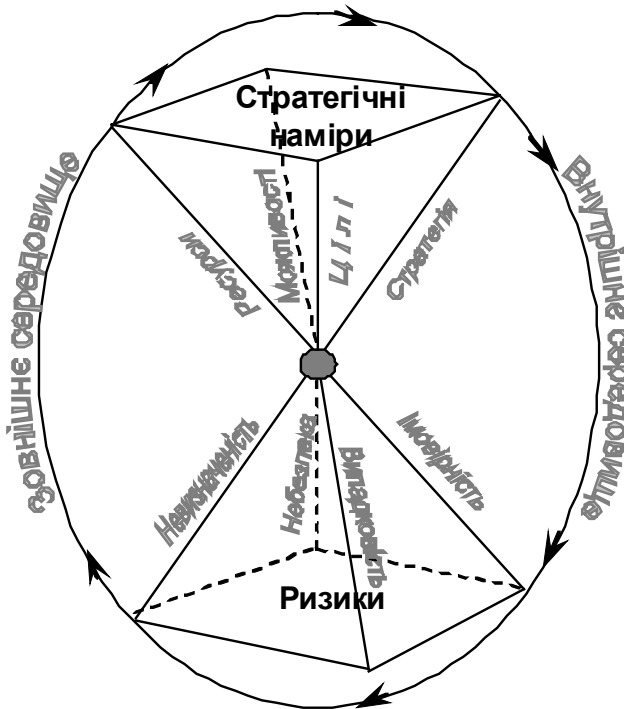

Рис. 1. Модель взаємозв'язку «Стратегічні наміри-ризики»

Таким чином, у момент формування місії та стратегічних намірів підприємство вже підсвідомо закладає в свою діяльність ризики, що мають часові межі. Дана модель демонструє нам, що

прийняття рішень у площині стратегічних намірів приводить до виникнення ризиків, і навпаки управління ризиками здійснює вплив на процес досягнення стратегічних намірів.

Менеджмент ризиків є складовою частиною не лише формування стратегічних намірів, але й їх досягнення. При цьому слід зауважити, що у процесі досягнення стратегічних намірів відбувається зворотній зв'язок і постійне вдосконалення сформованих стратегічних наборів.

Основою для вдосконалення системи формування стратегічних намірів повинне бути управління ризиками, тому що воно має забезпечити передбачення несподіваних подій, формування та досягнення цілей і реалізацію стратегій у реальних умовах сьогодення, мотивувати персонал за допомогою впевненості в майбутньому компанії, а також підвищити рівень безпеки підприємства в цілому.

Процес формування стратегічних намірів пов'язаний із рівнем ризику. Управління цим взаємозв'язком може сприяти результативному розвитку підприємства, його зростанню та лідерству серед конкурентів. Формування стратегічних намірів за допомогою ризик-менеджменту надає підприємству ряд переваг, а саме: можливість поглибленого цілевстановлення для досягнення кінцевої мети існування підприємства, розробку найменш ризикованого стратегічного набору та дієвої системи показників результативності діяльності підприємства, підвищення ефективності управління ризиками, швидку адаптацію до змін зовнішнього та внутрішнього середовища, підвищення гнучкості бізнес-моделі, ідентифікації кожним працівником своєї ролі в досягненні стратегічної мети компанії. Впровадження концепції стратегічних намірів на вітчизняних підприємствах може стати потужним поштовхом на шляху до розбудови економіки України та їх визнання на світовому ринку.

Література

1. *Почепцов Г.Г.* Стратегия: инструментарий по управлению будущим. — 2 изд., стер. — Издательство СМАРТБук, 2009. — 377 с.
2. Hamel, G., Prahalad, C.K. (1989), «Strategic intent», Harvard Business Review, Vol. 67 No.3, pp.63—76.